

i det Hele kunde gaa ind paa nogle af de *W*ndringer, som af de *H*errer ere bleevne stillede til *R*egjeringens *F*orslag. *S*eg skal derfor kun, ligesom jeg allerede ved *I*ste *B*ehandling af *P*ræstelønnings-sagen her i *T*hinget udtalte en *F*ortolkning af § 13, der, som det ærede *M*edlem for *T*histed *A*mts *4*de *V*algtreds (*S*chjöring) har erkjendt, er en stor *S*mødefkommen imod *T*hinget, ja en *S*mødefkommen i den *R*etning, som endnu ingen *M*inister før mig har gjort, nu sige, hvad jeg allerede den *G*ang antydede, at jeg gjerne skal være villig til at gaa ind paa en *W*ndring i *P*aragrafen saaledes, at den *M*ening, som jeg udtalte den *G*ang under *I*ste *B*ehandling, kan blive klar og tydelig i selve *L*oven. *S*eg har imidlertid ikke troet paa *S*agens nærværende *S*tandpunkt at burde stille mine *W*ndringsforslag, da jeg selvfølgelig først vilde se, hvilken *S*kjæbne *L*oven fik ved denne *B*ehandling her i *T*hinget. *D*er er imidlertid en *B*emærkning, som jeg ikke kan lade gaa uberørt hen, og som er fremhævet af det ærede *M*edlem for *T*histed *A*mts *4*de *V*algtreds, en *B*emærkning, som oftere er fremkommet her som en *I*ndvending mod *L*ovforslaget, idet man nemlig har sagt, at *P*ræsterne jo ligefrem vilde blive *R*assebetjente. *S*eg maa tillade mig at oplyse, at dette er en *M*isforstaaelse af *L*ovforslaget. *F*ørst maa jeg erindre om, at en meget stor *D*el af *P*ræsteembederne her i *L*andet efter *R*egjeringens *F*orslag vilde blive fuldstændig uberørte deraf, idet der ved alle de *E*mbeder, som ligge imellem 350 og 220 *L*ønder *B*yg, ikke vil blive gjort den allerringeste *F*orandring, saaledes at altsaa i det *M*indste alle de *P*ræster, der sidde i disse *E*mbeder, ikke ville blive *R*assebetjente, og hvad de andre angaar, maa jeg tillade mig at oplyse, hvad der staar i § 2 i *L*ovforslaget: „*E*n hver *P*ræst er pligtig til, naar *M*inisteriet paa-lægger ham det, selv at opbevære og indbetale det *D*evestud af hans *E*mbedsindtægter, som er bestemt til *I*nddragelse.“ *D*eraf følger jo imidlertid ingenlunde, at det sker eller skal ske i alle *T*ilfælde, men *M*inisteriet har kun villet referere sig *R*et til i visse enkelte *T*ilfælde, hvor det var vanskeligt paa et enkelt *S*tad at faae *T*ienden opkrævet paa anden *M*aade, da at kunne sige til *P*ræsten, — forsaavidt som han var en *M*and, som man kunde komme overens med om *E*nskelthederne — at han skulde overtage dette *H*verv. *D*erved er der dog ikke foregrebet den mindste *S*mule i *P*aragrafen med *H*ensyn til en anden *O*rdning af *F*orholdet, som er antydet i § 13, hvor der staar, at „*R*egnstabs- og *R*assvæsenet for de paa den nævnte *R*onto opførte *B*eløb ordnes indtil videre af *K*irke- og *U*ndervisningsministeriet“, som alttaa vil have at drage *O*msorg for paa de enkelte *S*teder, naar *M*edlemmer af *S*ogneraadet eller *R*ommunalbestyrelsen eller *A*ndre maatte være villige til at være *T*iendeopkrævere, at udbetale *P*ræsten, hvad han skal have, og at sende *R*esten til *A*mtstuen. *S*eg maa nu spørge, om der staar et

eneste *O*rd i *L*ovforslaget om, at *P*ræsterne skulle være *R*assebetjente? *D*er er stor *F*orskjel paa, at *M*inisteriet har forbeholdt sig i et enkelt *T*ilfælde at kunne bruge en enkelt *P*ræst, og paa at sige, at de alle skulle være *R*assebetjente. *S*eg tror, at jeg med *S*andhed tør tilføie, at det ligger *M*inisteriet i overordentlig høj *G*rad paa *H*erte at faae denne vigtige *S*ag gennemført baade med *H*ensyn til selve *K*irken, til *G*eistligheden og til *B*efolkningen, idet jeg anser det for overordentlig uheldigt, at en saadan tværende *T*ilstand som den, vi nu i en lang *A*rrække have haft, fremdeles skulde vedblive at bestaa i en længere ubestemt *F*remtid. *N*aar man endelig har yttret, at det *F*orslag, som *R*egjeringen har forelagt, er en halv *R*eform, medens de *H*errer *F*orslagsstilleres *F*orslag er en hel *R*eform, saa vil jeg dog henstille, om det ikke er rigtigst at faae en *R*eform paaabegyndt. *F*ordi man ikke strax ved en saa stor *R*eforms *G*jennemførelse kan faae alt *M*uligt, hvad man ønsker, saa følger deraf dog ingenlunde, at *R*eformen ikke kan komme lidt efter lidt. *R*igsdagen samles jo hvert *A*ar; *L*oven skal revideres om 10 *A*ar, og det er jo dog en *S*ag, som er saa overordentlig vanskelig at faae gennemført i *E*nskelthederne. *D*en omfatter *I*ndtægter, som beløbe sig til mellem 2 og 3 *M*il-lioner *R*bd. aarlig, og det er en *R*eform, som, hvis den blev gennemført, saaledes som de ærede *H*errer foreslaa, vilde medføre overordentlig store *V*anskeligheder med *H*ensyn til *O*ppebørsel, *O*pførelse, *F*orandring i *A*mtstuerne m. m. *D*et vilde desuden være en saa gennemgribende *F*orandring i flere *H*enseender, at jeg netop tror, at det *F*orslag, som *R*egjeringen har fremlagt, paa en lempeligere *M*aade vil berede *O*vergangen til en fuldstændig *R*eform. *D*et er jo dog, tror jeg, hensigtsmæssigere og heldigere at faae *S*agen begyndt for *A*lvor; i *E*nskelthederne vil der da altid siden kunne rettes derved. *M*ed disse saa *B*emærkninger skal jeg atter tillade mig at anbefale *R*egjeringens *F*orslag til det høie *T*hings *B*elvolle, idet jeg tilføier, at jeg skal være villig til paa et senere *S*tadium at forhandle med *M*indretallet med *H*ensyn til de *W*ndringsforslag, som det har stillet til *R*egjeringens *F*orslag.

T. Nielsen: *D*en høitærede *M*inister sagde, at det var lige vigtigt for *B*efolkningen, *G*eistligheden og *K*irken at faae denne *S*ag ordnet. *S*eg havde nu ventet, at den høitærede *M*inister havde paaapeget nogle af de *F*ordele, som dette *F*orslag vilde bringe disse tre *F*aktorer, men disse *F*ordele have vi jo forøvrigt hørt saa ofte, at man nok kender *N*oget til dem. *S*eg skal tillade mig at berøre dem med et *P*ar *O*rd. *D*en første *G*rund, som man pleier at anføre for, at man skulde tage imod dette *F*orslag, er den, at nu, da *R*eformen har staaet saa længe paa — vel om-trent i 17 *A*ar —, maa det da endelig være paa *T*iden at se at faae en *A*fgjørelse. *D*enne *G*rund